

ת"פ 6318/10/18 - מדינת ישראל נגד א"ג

בית משפט השלום ברחובות
ת"פ 6318-10-18 מדינת ישראל נ' ג'
תפ 6859-11-18

בפני בעניין: כבוד השופטת, סגנית הנשיאה אפרת פינק
מדינת ישראל

המאשימה

נגד
א"ג

הנאשם

נוכחים

התובעת עו"ד שרית מרום

הנאשם בעצמו

ב"כ הנאשם עו"ד ירון פורר

גזר דין

מבוא

1. בהכרעות דין מיום 19.12.18 ומיום 11.2.19 הורשע הנאשם, לפי הודאתו, בעובדות שני כתבי אישום מתוקנים שצורפו זה לזה.
2. בת"פ 6318-10-18 - הורשע הנאשם בריבוי עבירות של איזמים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן - "כתב אישום ראשון").

לפי כתב האישום הראשון, ביום 1.10.18 לפנות בוקר, ישנה המתלוננת, אשתו של הנאשם, יחד עם בנם והתעוררה למשמע טריקת דלת השירותים, ממנה יצא הנאשם. הנאשם היה תחת השפעת אלכוהול והחל לצעוק על המתלוננת, כי היא לא מתייחסת אליו בעודו אוחז בידו חפץ הנחזה להיות אקדח. המתלוננת החלה לבכות ובנם התעורר משנתו. בהמשך לכך איים הנאשם על המתלוננת באומרו "אני אעשה בלגאן בבית, תזהרי ממני, את לא מתייחסת אלי". לאחר מכן, יצא הנאשם מהבית באומרו "תזהרי ממני אני יהרוג אותו". בנסיבות אלה המתלוננת ובנם יצאו מביתם. בהמשך, החל הנאשם לתור אחר המתלוננת ובנם ברחובות סמוכים, עצר באקראי את מר בנימין בלייכר אשר נסע ברכבו באמרו לו "תתקשר למטרה לפני שיקרה פה משהו" תוך שהוציא

אקדח ודרך אותו. בלייכר התקשר למשטרה, והנאשם שוחח עם המוקדנית ואמר לה לשלוח ניידת "לפני שיהיה פה רצח" וכן "תקשיבי או שנגמר לה החיים האלה או שאתם מגיעים לפה מהר, תחליטו, זהו".

3. בת"פ 6859-11-18 - הורשע הנאשם בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, לפי סעיף 380 לחוק העונשין (להלן - "כתב אישום שני").

לפי כתב האישום השני, בליל יום 13.4.18, הגיע הנאשם לבית החולים "קפלן" שברחובות, בהיותו תחת השפעת אלכוהול ואוחז בידו בקבוק בירה וסיגריה. הנאשם ניגש אל המאבטחים כשידו מדממת, ולאחר דין ודברים בינו ובין אחד המאבטחים, ביקש הנאשם ללחוץ את ידו של המאבטח. משסירב ללחוץ את ידו של הנאשם, תקף אותו הנאשם בשני אגרופים לפניו. כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרמו למאבטח שריטות בעפעף שמאל ובמצח.

4. לפי הסדר טיעון, נשלח הנאשם לעריכת תסקיר שירות מבחן בעניינו, ללא הסכמה עונשית.

תסקירי שירות מבחן

5. בעניינו של הנאשם נערכו מספר תסקירים והדיונים נדחו מפעם לפעם לשם שילובו של הנאשם בהליך טיפולי במסגרת שירות המבחן.

6. שירות המבחן, בתסקירו מיום 18.4.19, ציין כי הנאשם בן 37, נשוי, אב לילד ומנהל אורח חיים דתי. הנאשם סיים 11 שנות לימוד ועזב את המסגרת הלימודית כדי לבסס עצמאות כלכלית. הנאשם התגייס לצבא ושחרר על רקע התפרצות מחלת האפילפסיה. הנאשם אינו עובד ומתקיים מקצבת נכות בשל מחלת אפילפסיה. הנאשם תיאר מערכת יחסים סבוכה בין הוריו בשנות ילדותו אשר התאפיינה במתחים ובריבים, הכוללים אלימות מילולית, והדבר השפיע על מצבו הנפשי. הנאשם תיאר חוויה מיטיבה עם בת זוגו, אשר קיבלה את מחלתו, חרף חוסר יציבותו בניהול סדר יום. במקביל תיאר קשיים ביחסים הזוגיים בשל חזרתו בתשובה וקשיי תקשורת. לאחר הריונה התעצמו המתחים והלחצים בין בני הזוג בשל קשיים כלכליים ומאז לידת בנם חל שינוי בקשר והתרחקות מצד אשתו סביב התמסרותה לטיפול בבנם. על רקע זה החל הנאשם לצרוך אלכוהול באופן מוגבר. הנאשם ואשתו פנו לגורמי הטיפול במחלקה לשירותים חברתיים, אולם לא שולבו בטיפול בשל חוסר התמדה ושיתוף פעולה. להערכת שירות המבחן, הנאשם זקוק לטיפול אינטנסיבי בתחום ההתמכרויות במסגרת סגורה, ומכאן שהומלץ לו להשתלב בקהילה טיפולית "רטרונו". אולם, בשל הירידה במוטיבציה של הנאשם הוצעה תוכנית טיפולית חלופית והנאשם השתלב בטיפול פרטני בעמותת "אפשר". עוד מסר שירות המבחן, כי הנאשם ביצע את העבירות מושא כתב האישום על רקע צריכת אלכוהול, אולם הנאשם שלל החזקת אקדח או חפץ הנחזה לאקדח ולטענתו אחז בטלפון נייד. הנאשם התקשה לתאר את האירוע מושא כתב האישום השני, מסר כי היה שתוי והתקשה לקחת אחריות על התנהלותו.

אשתו תיארה מתחים ביחסים הזוגיים סביב עמדותיו הדתיות של הנאשם וביקורת שלו כלפי לבושה והתנהגותה. כן תיארה מחלוקות סביב קשייו של הנאשם ליצור סדר יום וצריכת אלכוהול מרובה. אשתו של הנאשם שללה אלימות פיזית כלפיה, שללה תחושות חשש וביטאה נכונות ורצון לשיקום הקשר הזוגי.

הנאשם תיאר צריכת אלכוהול מוגברת שהחלה עם לידת בנם וצריכת סמים מסוג קנבוס החל מגיל 17. הנאשם

לא מסר בדיקות שתן.

גורמי הטיפול בעמותת "אפשר" מסרו, כי הנאשם שולב בטיפול בחודש מרץ 2019 ונמצא בהליך ראשוני של אבחון.

שירות המבחן הוסיף, כי הנאשם מתקשה לאורך השנים לתפקד במסגרות נורמטיביות. לצד זאת, לא התרשם, כי הנאשם מחזיק בעמדות הנותנות לגיטימציה לשימוש באלימות.

להתרשמות שירות המבחן, הנאשם מנהל אורח חיים התמכרותי, מתקשה לשתף פעולה ולהכיר בעומק התמכרותו ובעיותיו. מכאן, כי הנאשם זקוק למסגרת טיפולית אינטנסיבית. הנאשם התחייב לערוך שינוי בהתנהלותו ולגלות יציבות בטיפול. מכאן ביקש שירות המבחן דחייה לבחינת שיתוף פעולה עם גורמי הטיפול.

7. בתסקיר משלים מיום 18.6.19 הוסיף שירות המבחן, כי בחודש מאי 2019 הפסיק הנאשם את הטיפול בעמותת "אפשר" על דעת עצמו. מפקחיו מסרו, כי הנאשם מתקשה להימנע לחלוטין מצריכת אלכוהול וחווה התקפי זעם רבים. הנאשם ביטא תחושת כעס כלפי שירות המבחן והדרישה כי ישתלב בטיפול.

אשתו מסרה, כי היא והנאשם נפגשים ולא תיארה אירועי אלימות או חשש לשלומה. כן מסרה, כי היא מעוניינת לשוב ולהתגורר עם הנאשם.

גורמי הטיפול במחלקה לשירותים חברתיים מסרו, כי הנאשם נמצא בבית אמו ללא מפקחיו וכי הוא נפגש עם אשתו חרף צו ההרחקה.

גורמי הטיפול בעמותת "אפשר" מסרו, כי הנאשם הפסיק להגיע לטיפול. לצד זאת מסרו, כי הנאשם מגלה מודעות ראשונית לטיפול אולם נעדר כוחות לשינוי אמיתי ומשמעותי.

להתרשמות שירות המבחן, הנאשם חסר יציבות ומתמודד עם קשיים בריאותיים המשפיעים על תפקודו והתנהלותו. כן מצוי הנאשם במצב רגשי מורכב, העלול להגביר סיכון לצריכת אלכוהול ולהתנהגות אלימה כלפי אשתו וכלפי הוריו. הנאשם מתקשה להתגייס להליך הטיפולי וממשיך לצרוך חומרים לצד התנהלות לא מווסתת. לאור האמור, לא בא שירות המבחן בהמלצה שיקומית.

8. בתסקיר משלים מיום 14.8.19 הוסיף שירות המבחן, כי נעשה ניסיון ליצור קשר עם הנאשם, אולם הלה מסר כי אינו יכול להיפגש עם שירות המבחן בשל מצבו הרפואי. עוד מסר הנאשם, כי קיבל אישור לצריכת קנבוס רפואי והשתלב בטיפול פרטני אצל העובדת סוציאלית במחלקה לשירותים חברתיים. אולם, להערכת שירות המבחן, תכנית טיפול זו אינה מתאימה לנאשם בשל התמכרותו לאלכוהול. עוד הוסיף שירות המבחן, כי לאורך תקופת הדחייה, קיבלו דיווחים מגורמי הטיפול כי הנאשם היה מעורב בתגרה בחצר בית הכנסת בעיר מגוריו אשר בעקבותיה ננשך ברגלו. מפקחיו הביעו חשש מהתקפי הזעם שלו בבית האם ובמסגרת מעצר בית. שירות המבחן עודכן על התקף זעם של הנאשם בבית האם, במהלכו שבר את שולחן הסלון ואיים על אמו ברצח ובאובדנות. בשיחה שהתקיימה עם אמו, היתה נסערת ובוכייה. כן מסרה, כי מעצר הבית עורר אצל הנאשם מצוקה נפשית גדולה, הוא מתקשה לתפקד וחלה התדרדרות במצבו הבריאותי.

אשתו מסרה, כי חזרה להתגורר בבית הוריה בשל קשיים כלכליים וישנו נתק בקשר בינה ובין הנאשם. לצד זאת,

מסרה כי היא אינה חוששת לשלומה.

להתרשמות שירות המבחן, הנאשם מתקשה לקחת אחריות על התנהגותו, נוטה למזער ומשליך התנהלותו על גורמים חיצוניים. להערכת שירות המבחן, היעדר טיפול בתחום ההתמכרות מגביר את דפוסיו האלימים ובהתאמה את התקפי הזעם כלפי קרוביו. בהיעדר יכולת לשיתוף פעולה מצד הנאשם, שירות המבחן לא בא בהמלצה שיקומית.

9. בתסקיר אחרון מיום 12.1.20 הוסיף שירות המבחן, כי נעשה ניסיון נוסף לגייס את נאשם להליך טיפולי מותאם למצבו סביב התמכרותו לאלכוהול. אולם, הנאשם חזר על עמדתו כי אינו סובל מהתמכרות לאלכוהול ואינו צורך אלכוהול למעלה משנה. הנאשם שלל בעיה התנהגותית בתחום האלימות ושלל צורך טיפולי בתחום זה. הנאשם ביקש שוב להשתלב בטיפול פרטני אצל העובדת סוציאלית במחלקה לשירותים חברתיים. להערכת שירות המבחן, הנאשם זקוק למסגרת אינטנסיבית של קהילה טיפולית מותאמת לצרכיו. כן הדגיש שירות המבחן כי ניתן לשלב נאשם הסובל מאפילפסיה בקהילה טיפולית, אולם הנאשם מסרב לכך ללא כל קשר למצבו הרפואי.

הנאשם הציג סיכום ביקור במרפאת אפילפסיה מיום 30.12.19 ממנו עולה, כי אושפז בחודש אפריל 2019 בגין אירוע של בלבול בעקבות חבלת ראש. לאחר מכן החלו להופיע התקפי אפילפסיה אחת לשבועיים והתקפים קטנים של ניתוקים מספר פעמים ביום. הנאשם נמצא במעקב רפואי. לאור חוסר שיתוף פעולה מצד הנאשם, הידרדרות מצבו בתחום האלימות, ורמת סיכון ממשית להישנות עבירות דומות בעתיד, שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית.

ראיות לעונש

10. אשתו של הנאשם, הגב' ש"ג, העידה לעונש ומסרה, כי הנאשם אינו אלים וכי היא מבקשת לחזור לחיות יחד עם הנאשם. כן ביקשה להקל בעונשו של הנאשם.

טענות הצדדים לעונש

11. בא כוח התביעה טען, שכתוצאה מביצוע העבירות בהן הורשע נאשם נפגעו הערכים החברתיים של הגנה על שלמות גופו ובטחונו של אדם והגנה על האוטונומיה של הפרט שלא יופנה כלפיו מלל מאיים. לטענתו, מידת הפגיעה בערכים החברתיים בכתב האישום הראשון גבוהה משמעותית. הנאשם הפנה כלפי שלושה אנשים שונים איומים קונקרטיים וחמורים ברצח. הנאשם היה תחת השפעת אלכוהול ואחז במה שנחזה להיות אקדח. הנאשם לא חדל ממעשיו עד שהמתלוננת, שהיתה תחת אימה וחוסר אונים, נאלצה לעזוב את הבית. עוד טען, כי מידת הפגיעה בערכים החברתיים בכתב האישום השני בינונית. בהיות הנאשם תחת השפעת אלכוהול, ניגש למאבטחי בית החולים שעה שידיו מגואלות בדם. לאחר דין ודברים, תקף הנאשם את המאבטח בשני אגרופים בפניו.

12. מכאן טען, כי מתחם העונש ההולם את העבירות מושא כתב האישום הראשון, נע בין מאסר לתקופה של 6 חודשים ובין מאסר לתקופה של 18 חודשים, לצד ענישה נלווית. עוד טען, כי מתחם העונש ההולם את

העבירה משא כתב האישום השני, נע בין מאסר לתקופה של מספר חודשים, שיכול ויבוצע בדרך של עבודות שירות, ובין מאסר לתקופה של 12 חודשים, לצד ענישה נלווית.

13. עוד הוסיף וטען, כי בקביעת העונש ההולם בתוך המתחם יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירות: הנאשם יליד 1981 ונעדר עבר פלילי; מהתסקירים עולה כי הנאשם מנהל אורח חיים התמכרותי, מתקשה לשתף פעולה ולהכיר בבעיותיו, והכל תוך שימוש לרעה באלכוהול. הנאשם נמצא במעצר בית ללא מפקחים, תוך שמפקחיו תיארו את התנהלותו חסרת הרסן. שירות המבחן הדגיש, כי הנאשם זקוק למסגרת טיפולית אינטנסיבית. אולם, הנאשם עזב את הטיפול ותלה זאת במחלתו. יתר על כן, כל ניסיונות שירות המבחן לגייס את הנאשם להליך טיפולי לא עלו יפה. הנאשם לא מסר בדיקות שתן. מהתסקיר האחרון עולה, כי הנאשם היה מעורב באירוע אלימות.

14. לאור האמור, עתר בא כוח התביעה להטיל על הנאשם בגין שני כתבי האישום, מאסר לתקופה של 12 חודשים, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלוננים. כן עתר ליתן צו להשמדת סמים ומוצגים.

15. בא כוח הנאשם טען, לעומת זאת, כי המתחמים להם עתרה התביעה אינם מתאימים לנסיבות כתבי האישום ולנסיבותיו האישיות של הנאשם.

16. עוד טען, כי בקביעת מתחם העונש ההולם יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות הקשורות בביצוע העבירות: כתב האישום הראשון כולל מסכת איומים אחת הכוללת אירוע חריג ולא אופייני לנאשם, אשר ביצע את העבירות על רקע צריכת אלכוהול. לאחר האירוע הנאשם פונה לאזרח ולמוקד וביקש להזמין את המשטרה. הנאשם לא פעל באלימות כלפי אשתו. לפי כתב האישום השני, הנאשם הגיע לבית החולים כשהוא מבולבל ולאחר התקף אפילפטי. כתוצאה מההתקף הנאשם נחבל.

17. עוד טען, כי בקביעת העונש ההולם בתוך המתחם יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירות: הנאשם נטל אחריות על מעשיו, והביע צער וחרטה; הנאשם חזר להתגורר עם המתלוננת, אשר אינה חוששת ואינה מפחדת; הנאשם נעדר עבר פלילי; הנאשם צורך קנבוס רפואי ומכאן שאין צורך במתן בדיקות שתן (ענ/2); הנאשם סובל מהתקפי אפילפסיה, כ-10 פרוכוסים בחודש (ענ/3); הנאשם אינו עובד בשל מצבו הרפואי; הנאשם פנה מיוזמתו להשתלב בהליך טיפולי אצל עובדת סוציאלית (ענ/4); הנאשם לא התקבל לקהילה הטיפולית "רטרונו" בשל מחלת האפילפסיה. אולם, הנאשם השתלב בטיפול בעמותת "אפשר" במשך כחודשים וחצי, ורק לאחר החמרה במצבו הרפואי, והיעדר יכולת לצאת מהבית בשל הפרוכוסים מהם סובל, הפסיק את הטיפול. נאשם הפסיק לצרוך אלכוהול. מכאן, כי אין לזקוף לחובתו של הנאשם את קשייו בשיתוף פעולה עם שירות המבחן הנובעים מאילוצים אובייקטיביים.

18. מכאן, עתר בא כוח הנאשם להטיל על הנאשם מאסר על תנאי לצד צו שירות לתועלת הציבור. לחלופין עתר להטיל עליו מאסר בדרך של עבודות שירות.

19. בדברו האחרון מסר הנאשם, כי חלה חמרה במצבו הרפואי לאור הלחץ בו שרוי. עוד מסר, כי תחילה פנה לקהילת "רטרונו", אך לא התקבל בשל מחלת האפילפסיה. בהמשך עבר לעמותת "אפשר", אולם נדחה בשל מצבו הרפואי. לטענתו קצינת המבחן לא ראתה את כל התמונה. בהמשך הוא ביקש להיפגש עם העובדת סוציאלית על מנת להקל על מצבו הנפשי והבריאותי והיא תמסור דיווח, אולם קצינת המבחן

דיון והכרעה

קביעת מתחם הענישה

20. בהחלט מבחן הקשר ההדוק על נסיבות המקרה עולה, כי כל אחד מכתבי האישום הוא אירוע נפרד שאינו קשור לתוכנית עבריינית אחת (ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' **מדינת ישראל** (29.10.14); ע"פ 1261/15 דלאל נ' **מדינת ישראל** (13.9.15)). לפיכך, יש לקבוע מתחם עונש הולם נפרד בגין כל אחד מכתבי האישום.
21. בקביעת מתחם העונש ההולם את מעשי העבירות אותן ביצע הנאשם יתחשב בית המשפט **בערך החברתי** הנפגע מביצוע העבירות, **במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה** הנהוגה **ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות**.
22. כתוצאה מביצוע העבירות מושא כתב האישום הראשון נפגעו הערכים החברתיים של שמירה על שלווה הנפש ותחושת הביטחון של הפרט, וזאת לצד ההגנה על האוטונומיה של הפרט שלא יופנה נגדו מלל מאיים.
23. הפגיעה בערכים החברתיים כתוצאה מביצוע העבירות מושא כתב האישום הראשון היא גבוהה. הנאשם, אשר היה תחת השפעת אלכוהול, צעק על המתלוננת בעודו אווז בחפץ הנחזה להיות אקדח. כן איים הנאשם על המתלוננת באומרו "אני אעשה בלגאן בבית, תזהרי ממני, את לא מתייחסת אליי". בהמשך יצא הנאשם מהבית באומרו "תזהרי ממני אני יהרוג אותך". בנסיבות אלה עזבו המתלוננת ובנה את הבית. בהמשך החל הנאשם לתור אחריהם, עצר באקראי נהג רכב וביקש ממנו שיתקשר למשטרה "לפני שיקרה פה משהו" תוך שהוציא אקדח ודרך אותו. בהמשך, שוחח הנאשם עם מוקדנית במשטרה וביקש ממה לשלוח ניידת "לפני שיהיה פה רצח" "תקשיבי או שנגמר לה החיים האלה או שאתם מגיעים לפה מהר". המדובר ברצף של איומים ברף גבוה וניתן רק לשער את הפחד והאימה שאחזו במתלוננת ובהמשך בנהג האקראי.
24. מדיניות הענישה המקובלת והנהוגת ביחס לכל עבירה של איומים כלפי בת זוג ברף בינוני-גבוה כוללת מנעד ענישה הנע בין מאסר על תנאי ובין מאסר בפועל לתקופה של 12 חודשים (ראו, למשל: רע"פ 1293/08 **קורניק נ' מדינת ישראל** (25.6.08); עפ"ג (ב"ש) 54434-07-13 **לויט נ' מדינת ישראל** (9.7.14); ת"פ (רח'') 33838-04-16 **מדינת ישראל נ' כוכבי** (16.7.18); ת"פ (טב') 19180-02-17 **מדינת ישראל נ' ביטון** (2.4.17); ת"פ (טב') 3678-08-14 **מדינת ישראל נ' פלוני** (10.1.16); ת"פ (פ"ת) 40118-11-13 **מדינת ישראל נ' סיסאי** (26.1.15); ת"פ (כ"ס) 36084-10-12 **מדינת ישראל נ' פלוני** (14.3.13)).
25. מקל וחומר, כי מדיניות הענישה הכוללת מספר עבירות איומים ברף גבוה אינה כוללת, בתחתית המתחם, מאסר על תנאי בלבד, אלא שלצדו יש להטיל, לכל הפחות, גם ענישה שיקומית נלווית במקרים המתאימים (ראו, למשל: ע"פ (מרכז) 1567-03-17 **אויקנין נ' מדינת ישראל** (10.12.17); ת"פ (ראשל"צ) 21898-04-15 **מדינת ישראל נ' אייזנברג** (26.5.15); ת"פ (י-ם) 31592-07-14 **מדינת ישראל נ' פלוני** (31.12.14); ת"פ (חי') 5922-06-12 **מדינת ישראל נ' בטוטין** (11.7.12); ת"פ (רמ') 23716-02-11 **מדינת ישראל נ' לביא** (19.2.12)).

26. אין לכלול במתחם פסיקה שהגישה התביעה הכוללת, לצד העבירה של איומים עבירות נוספות שאין מתאימות למתחם (ראו למשל: רע"פ 558/17 **בן עמי נ' מדינת ישראל** (18.1.17); רע"פ 6466/17 **אביבי נ' מדינת ישראל** (18.9.17)).

27. כתוצאה מביצוע העבירה מושא כתב האישום השני נפגעו הערכים החברתיים של הגנה על שלומו, גופו, שלווה נפשו ובטחונו של אדם. הפגיעה בערכים החברתיים היא ברף בינוני. הנאשם הגיע לבית חולים קפלן כשהוא פצוע בידו, ועל רקע ודין ודברים בינו לבין המאבטח, תקף את המאבטח בכך שנתן לו שני אגרופים בפניו. כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרמו למאבטח שריטות בעפעף שמאל ובמצח.

28. מדיניות הענישה המקובלת ביחס לעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, ברף בינוני, כוללת מנעד הנע בין מאסר על תנאי ובין מאסר לתקופה של 10 חודשים (ראו למשל: רע"פ 3681/19 **שבתאי נ' מדינת ישראל** (13.6.19); רע"פ 3158-18 **פלוני נ' מדינת ישראל** (26.6.18); רע"פ 8781/16 **הלפרין נ' מדינת ישראל** (16.4.18); רע"פ 1402/15 **טלי נ' מדינת ישראל** (4.3.15); רע"פ 3589/14 **לוזון נ' מדינת ישראל** (10.6.14); עפ"ג (חי') 69615-07-17 **נוסקוב נ' מדינת ישראל** (19.10.17); עפ"ג (י-ם) 51003-10-14 **מדינת ישראל נ' אדלרסברג** (24.12.14); ת"פ (רח') 25305-07-18 **מדינת ישראל נ' נויברג** (15.4.19)).

29. מכאן, כי מתחם העונש ההולם את העבירות של איומים מושא כתב האישום הראשון, נע בין מאסר על תנאי, לצד ענישה נלווית, ובין מאסר לתקופה של 14 חודשים לצד ענישה נלווית. מתחם העונש ההולם את העבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש מושא כתב האישום השני, נע בין מאסר על תנאי ובין מאסר לתקופה של 10 חודשים, לצד ענישה נלווית.

העונש ההולם בתוך המתחם

30. בקביעת העונש ההולם בתוך המתחם לקחתי בחשבון את הנסיבות הבאות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות:

לזכותו של הנאשם עומדת הודאתו במיוחס לו וחיסכון בשמיעת עדויות; הנאשם נשוי ואב וילד; הנאשם נעדר עבר פלילי ומעבר לשני התיקים שבנדון לא נפתחו נגדו תיקים נוספים; הנאשם מתקיים מקצבת נכות כללית בגין מצב רפואי ומחלת האפילפסיה ממנה הוא סובל, הפוגעת ביכולתו לנהל אורח חיים נורמטיבי (ענ/1, ענ/3); לנאשם רישיון לצריכת קנבוס על רקע מצבו הרפואי (ענ/2); אשתו של הנאשם מסרה כי היא אינה חוששת לחייה וביקשה לשקם את היחסים בינה ובין הנאשם; הנאשם נתון בתנאים מגבילים משך תקופה ארוכה;

ניתנו לנאשם הזדמנויות חוזרות ונשנות להשתלב בהליך טיפולי, אולם הוא לא עשה כן. למעשה, הרושם העולה הוא, כי הנאשם עושה שימוש במצבו הרפואי על מנת להימנע מטיפול המתואם לסיכון הנובע ממנו בשל צריכת אלכוהול. תחילה, נעשה ניסיון לשלב את הנאשם בקהילה "רטרונו", בשל הערכת שירות המבחן כי הוא זקוק למסדרת טיפול אינטנסיבית. אולם, לאור עמדת הנאשם, הופנה לעמותת "אפשר". הנאשם הגיע לטיפולים במשך כחודשים וחצי, אולם הפסיק על דעת עצמו להגיע למפגשים. גם בהמשך נעשה ניסיון נוסף לגייס את נאשם להליך טיפולי מותאם למצבו סביב התמכרותו לאלכוהול. אולם, הנאשם חזר על עמדתו כי אינו סובל מהתמכרות לאלכוהול ואינו צורך אלכוהול למעלה משנה. הנאשם שלל בעיה התנהגותית בתחום האלימות ושלל צורך טיפולי בתחום זה. הנאשם ביקש שוב להשתלב בטיפול פרטני אצל העובדת סוציאלית במחלקה לשירותים חברתיים. אולם, להערכת שירות המבחן טיפול זה אינו מותאם למצבו.

שירות המבחן התרשם, כי הנאשם מתמודד אמנם עם בעיות בריאותיות המשפיעים על תפקודו והתנהלותו. אולם,

מצבו הרגשי המורכב עלול דווקא להגביר את הסיכון לצריכת אלכוהול ולהתנהגות אלימה כלפי אשתו ואחרים. היעדר הליך טיפולי מתאים, מגבירים את דפוסיו האלימים של הנאשם ובהתאמה גם את התקפי הזעם.

יודגש, כי מהתסקירים עולה גם כי הנאשם הפר את תנאי מעצר הבית, היה מעורב בהתקפי זעם וכי הוא מתקשה לקחת אחריות מלאה על מעשיו. שירות המבחן גם הבהיר, כי אי שילובו של הנאשם בהליך טיפולי אינו קשור למצבו הרפואי, וזאת בניגוד לעמדת הנאשם ובא כוחו. לאור כל האמור, ולמרות ההזדמנויות החוזרות ונשנות שנתנו לנאשם להשתלב בהליך טיפולי, שירות המבחן לא בא בסופו של דבר בהמלצה טיפולית.

31. בתוך המתחם עומדות, אפוא, מחד גיסא, הודאתו של הנאשם במיוחד לו, היעדר עבר פלילי, נסיבות חייו הלא פשוטות, ומצבו הרפואי המורכב. מאידך גיסא, עומד היעדר שיתוף פעולה עם שירות המבחן לאורך זמן רב ושליטת הנאשם את נזקקותו הטיפולית.

32. מכאן, שבאיזון בין הנסיבות, יש להטיל על הנאשם עונש שמצוי מעט מתחת למחציתו של כל אחד ממתחמי העונש ההולם, והוא כולל מאסר, מאסר על תנאי ופיצויים בגין הנזקים שגרם.

33. שקלתי אם לאור היעדר שיתוף הפעולה של הנאשם עם שירות המבחן למרות ההזדמנויות הרבות שניתנו לו, יש מקום להטיל על הנאשם מאסר בפועל ולא בדרך של עבודות שירות. עם זאת, בסופו של דבר, בשל היעדר עבר פלילי ומצבו הרפואי, לא מצאתי מקום להורות כן.

34. לפי חוות דעת הממונה על עבודות שירות מיום 14.1.20, נמצא הנאשם מתאים לביצוע עבודות שירות במגבלות.

35. הואיל ולא יוחסה לנאשם עבירה של החזקת סמים, לא נהירה עתירת התביעה למתן צו להשמדת סמים.

סוף דבר

36. לפיכך, **אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:**

א. מאסר לתקופה של 9 חודשים, שיבוצע בדרך של עבודות שירות. הנאשם יחל את עבודות השירות ביום 22.3.20. מובהר לנאשם כי כל חריגה מהוראות הממונה עלולה להוביל לנשיאת המאסר בפועל;

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים, והתנאי הוא שבמשך 3 שנים מהיום לא יעבור כל עבירת אלימות מסוג פשע;

ג. מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים, והתנאי הוא שבמשך שנתיים מהיום לא יעבור כל עבירת אלימות מסוג עוון;

ד. פיצויים למתלוננת, עדת תביעה 3 בכתב האישום הראשון, בסכום של 2,000 ₪ שישולמו ב-4 תשלומים שווים, הראשון לא יאוחר מיום 1.2.20 והיתרה עד ל-1 לכל חודש קלנדרי שלאחר מכן;

ה. פיצויים למתלונן, עד תביעה מספר 1 בכתב האישום השני, בסכום של 2,000 ₪. את הפיצויים ישלם ב-4 תשלומים שווים ורצופים, הראשון לא יאוחר מיום 1.2.20 והיתרה עד ל-1 לכל חודש קלנדרי שלאחר מכן.

עותק גזר הדין יועבר לממונה על עבודות שירות ולשירות המבחן לצורך ליווי של הנאשם במהלך ביצוע עבודות שירות לתקופה שמעל 6 חודשים.

זכות ערעור כחוק תוך 45 ימים.

ניתן היום, א' שבט תש"פ, 27 ינואר 2020, במעמד הצדדים.